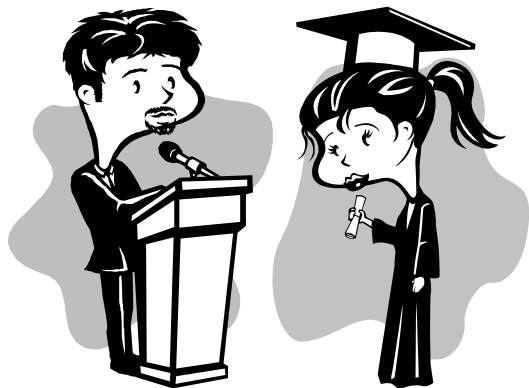

**НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ
ПРИ ПРЕЗИДЕНТОВІ УКРАЇНИ
Дніпропетровський регіональний інститут державного управління**

СТАНОВЛЕННЯ ПУБЛІЧНОГО АДМІНІСТРУВАННЯ В УКРАЇНІ

Матеріали
VI Всеукраїнської міжвузівської конференції студентів та молодих учених
(м. Дніпропетровськ, 24 квітня 2015 р.)

**НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ
ПРИ ПРЕЗИДЕНТОВІ УКРАЇНИ**
Дніпропетровський регіональний інститут державного управління

Кафедра філософії, соціології державного управління

СТАНОВЛЕННЯ ПУБЛІЧНОГО АДМІНІСТРУВАННЯ В УКРАЇНІ

Матеріали

VI Всеукраїнської міжвузівської конференції студентів та молодих учених
(м. Дніпропетровськ, 24 квітня 2015 р.)

Дніпропетровськ
ДРІДУ НАДУ
2015

ББК 67.401.(4Укр)
С 76

*Рекомендовано до друку Вченою радою
Дніпропетровського регіонального
інституту державного управління
Національної академії державного
управління при Президентіві України
(Протокол № 03/178 від 24 березня 2015 р.)*

Редакційна колегія:

С. О. Шевченко (голов. ред.), д-р держ. упр., доцент; **О. Б. Кірсва**, канд. наук з держ. упр., доцент; **Г. Д. Голубчик**, канд. іст. наук., доцент.

С 76 Становлення публічного адміністрування в Україні : матеріали VI Всеукр. міжвуз. конф. студентів та молодих вчених / за заг. ред. С. О. Шевченка. – Д. : ДРІДУ НАДУ, 2015. – 125 с.

Уміщені матеріали доповідей учасників VI Всеукраїнської міжвузівської конференції студентів та молодих вчених «Становлення публічного адміністрування в Україні», присвячених питанням актуального стану та перспектив розвитку публічного адміністрування в Україні.

Рекомендовано для фахівців державного управління, працівників органів державної влади та місцевого самоврядування, науковців, викладачів, слухачів, студентів вищих навчальних закладів.

ББК 67.401.(4Укр)
С 76

ЗМІСТ

Акімов О. Публічне адміністрування наукою в Україні.....	5
Акімова Л. Державні механізми економіко-правового регулювання природокористування.....	7
Андріюца М. Вплив інформаційно-аналітичного забезпечення на процес вироблення державної політики: стан в Україні.....	10
Афанасєва Ю. Інструменти політики підтримки інституту сім'ї в країнах Європейського Союзу (на прикладі Німеччини і Франції).....	12
Бізікін С. Державне регулювання земельних відносин: досвід США.....	15
Бондаренко О. Система мотивації праці в публічному адмініструванні.....	17
Борисенко Ю. Шляхи формування моральних цінностей у студентів в умовах інтеграції в європейське співтовариство.....	20
Бородіна О. Логістика прийняття управлінського рішення (на прикладі промисловості).....	22
Вернигор І. Системи підготовки та атестації наукових кадрів вищої кваліфікації провідних країн світу.....	26
Витко Т., Якубішин Н. Кадрова служба органу виконавчої влади: проблеми та перспективи розвитку.....	29
Волошин О. Необхідність удосконалення механізмів державного регулювання розвитку альтернативної енергетики в умовах європейської інтеграції України.....	32
Гайдаш Д. Державна політика охорони здоров'я в Польщі: фінансово-економічний аспект.....	34
Гулєвич А. Службовий етикет в публічному управлінні як складова соціокультурного розвитку.....	37
Децик О. Висвітлення діяльності органів влади в друкованих ЗМІ: європейський досвід.....	39
Дзюнь О. Проблеми та перспективи розвитку на ринках небанківських фінансових послуг.....	43
Дуков Д. Державні інвестиційні інструменти економічного розвитку регіонів України в контексті європейського досвіду.....	45
Дяченко Н., Александров О. Демократичні компетентності як чинник ефективності публічного адміністрування в Україні.....	47
Ігнатенко О. Напрями покращення фінансово-економічних механізмів державного регулювання сфери благоустрою населених пунктів.....	50
Кіянка І. Ідеї популізму в контексті змін українського суспільства: історичний приклад США.....	52
Колповська А. Розвиток концепції соціальної відповідальності в публічному управлінні в Україні.....	54
Кривенкова Р. Ідеологічні детермінанти суспільної консолідації: державно-управлінський аспект.....	56
Курілов Ю. Інституційна демократизація в умовах розвитку громадянського суспільства.....	59
Кусмінська Т. Досвід країн Європи у розвитку публічного адміністрування в Україні.....	61
Лаврухін В. Удосконалення державного управління у сфері соціального захисту населення України: економічний аспект.....	63

Лященко О. Громадянська непогора як елемент взаємодії між владою та суспільством.....	64
Масвська М. Реформування державної служби України в контексті адаптації до європейських стандартів.....	67
Марценюк О. Державний менеджмент у контексті кадрового забезпечення публічного адміністрування.....	70
Михайленко О. Державне регулювання шлюбно-сімейних відносин в Україні в 20-х рр. ХХ ст.	72
Міняйло А. Зарубіжний досвід посилення інвестиційної спроможності промислових регіонів.....	74
Мороз С. Можливості трудового потенціалу профільних ВНЗ у кадровому забезпеченні публічного адміністрування.....	77
Морозова Н. Необхідність реформування державного управління трудових ресурсами в сфері легалізації ринку праці.....	80
Мосціпан Р. Страховий ринок України: публічне адміністрування на сучасному етапі державотворення.....	82
Мунько А. Фонди розвитку України та стан їх використання.....	85
Мустафасва У. Національна злагода – найважливіший чинник правового статусу Республіки Крим.....	87
Оргіць О. Наставництво в органах державної влади: ефективність та помилки.....	89
Пісчанська Ю. Співвідношення понять «публічна політика» та «публічна сфера» в умовах сучасного розвитку державного управління.....	92
Поліничук К. Інституалізація інвестиційної політики України.....	96
Решевець І. Становлення демократичних інститутів суспільства.....	98
Решевець О. Технологія формування позитивного іміджу органів публічної влади.....	101
Салюк Ю. Впровадження міжнародних стандартів в діяльність органів місцевого самоврядування в Україні.....	103
Сотнікова І. Соціальна адаптація населення похилого віку в Україні: досвід Європейського Союзу.....	106
Талан І. Навчання населення щодо поведінки та дій у разі виникнення надзвичайної ситуації: реалії сьогодення.....	108
Тимченко Л. Досвід Франції та Німеччини в сфері надання публічних послуг.....	110
Хмара К. Використання концепції управління талантами для надання якісних публічних послуг органами публічного управління..	113
Хомишин В. Публічне управління в добровільних спортивних об'єднаннях України.....	114
Худошина О. Забезпечення якості медичної допомоги в Україні.....	116
Чаплай І. Маркетингова орієнтація діяльності органів влади.....	119
Шевченко А. Основні підходи реформування управління вищими навчальними закладами: західноєвропейський досвід.....	121

встановленим у Законі України «Про наукову і науково-технічну діяльність» [2]).

Таким чином, з огляду на вищевикладене, пропонуємо низку необхідних першочергових заходів для ефективного здійснення державної політики у сфері науки як орієнтиру розвитку Української держави. Варто розширити перелік ключових законопроектів, прийняття яких необхідне для ефективного здійснення публічного адміністрування наукою в Україні. Основної уваги серед проблем, які потрібно вирішити у законодавчій сфері з питань науки в Україні, заслуговує, на наш погляд, розробка та прийняття Закону України «Про державну політику у сфері науки в Україні», а також прийняття законів України: «Про державну підтримку галузевої науки», «Про атестацію наукових та науково-педагогічних кадрів вищої кваліфікації», «Про охорону прав на наукові відкриття», «Про стимулювання фінансової і матеріальної допомоги науковим установам». На практиці варто неухильно вдосконалювати технічне обладнання органів публічної адміністрації; вести постійний контроль за розвитком і модернізацією інформаційних технологій і систем; забезпечувати безперервність та вірогідність поточної інформації про стан об'єкта державного управління; вести відповідну підготовку фахівців; створювати й удосконалювати інформаційні системи, бази, канали передачі даних, їхній захист. Необхідно провести переорієнтацію підходів до фінансового забезпечення публічного адміністрування наукою в Україні.

Список використаних джерел:

1. Малиновський В. Я. Словник термінів і понять з державного управління / В. Я. Малиновський. – К. : Атіка, 2005. – 240 с.
2. Про наукову і науково-технічну діяльність : закон України від 13 груд. 1991 р. № 1977-ХІІ // Відомості Верховної Ради України. – 1992. – № 12. – Ст. 165.

АКИМОВА ЛЮДМИЛА

*к. е. н., доцент кафедри фінансів та економіки
природокористування Національного університету водного
господарства та природокористування*

ДЕРЖАВНІ МЕХАНІЗМИ ЕКОНОМІКО-ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ

В економічних перетвореннях, що відбуваються в Україні, особливе місце відводиться питанням охорони навколишнього природного середовища та раціонального природокористування. Адже від ефективного і ощадливого використання природних ресурсів, забезпечення охорони навколишнього середовища залежить стабільне функціонування національної економіки, добробут населення, безпека життєдіяльності людства і поступова реалізація моделі сталого розвитку. Тому використання природних ресурсів і пов'язане з ним відповідне навантаження на навколишнє природне середовище являє собою ту сферу діяльності, яка визначає широке коло соціальних, економічних і екологічних проблем, вирішення яких неможливе без активної участі держави.

Для вироблення ефективних стратегій природокористування та формування адекватної екологічної свідомості необхідне суттєве наукове підґрунтя, зокрема інтегрування в єдине концептуальне ціле здобутків природничо-наукового, соціогуманітарного знання та відповідних механізмів державного управління природокористуванням. Серед чинників, що ініціюють дані дослідження, важливе місце посідає погіршення екологічної ситуації в світі. Потребує удосконалення не лише державна система управління природокористуванням в частині окремих складових природного середовища й економічно важливими ресурсами, але й економіко-правове регулювання природокористування. Саме тому вкрай необхідна принципово нова парадигма такого управління, яка б відповідала тенденціям світових процесів – глобалізації, регіоналізації, інтеграції, логістизації тощо, а також розробка і впровадження відповідних державних стратегій. Сьогодні виникла потреба в розробці принципово нових державних механізмів комплексного, екологічно виваженого раціонального природокористування. Тому особливо актуальною є розробка нових підходів до формування і реалізації концепції раціонального природокористування; обґрунтування інвестиційно-програмної концепції економічного природокористування, удосконалення економіко-правових засад охорони навколишнього природного середовища й раціонального природокористування та впровадження державної стратегії управління природокористуванням. На сьогодні не достає теоретичного обґрунтування та розробки на цій основі пропозицій щодо комплексного застосування інструментів державного управління раціональним природокористуванням.

Сьогодні «природні ресурси» – це елементи і властивості природи, які використовуються людиною для одержання матеріальних та інших благ. Щоб перетворити природні ресурси на сировину, паливо, енергію і т. д., необхідні певні витрати праці на пошук, вивчення і освоєння, добування, відтворення й збереження. Внаслідок цих дій з боку людини вони стають компонентами соціально-економічної сфери, тобто набувають соціально-економічної сутності. Ступінь поновлення та вичерпності ресурсів багато в чому залежить від характеру природокористування. Природні ресурси, залучені до сфери людської діяльності, відносяться одночасно до природної та соціально-економічної сфери і стають одним з основних об'єктів природокористування, а ступінь поновлення та вичерпності ресурсів багато в чому залежить від його характеру, що являє собою одночасно і процес суспільного виробництва загалом, і раціональне використання природних ресурсів, їх охорона і відтворення та належні умови природного життєвого середовища. Вибір найбільш раціональних шляхів природокористування є економічною проблемою, що закладає напрямки майбутнього розвитку всього людства. Важливим питанням є економічна оцінка природноресурсного потенціалу [2]. Існують різні підходи до виділення видів природокористування та їх класифікації. Найбільше розповсюдження одержали природноресурсний, господарський, екологічний підходи та підхід «від реципієнта». Одним із інструментів розв'язання проблеми вибору оптимальних варіантів використання природних ресурсів і природного життєвого доквілля виступає об'єктивний критерій ефективності природокористування і охорони природного доквілля, який повинен узгоджуватися з міжнародними актами, а також з національним екологічним законодавством.

Основою екологічно-правової системи України є Конституція [1]. Система екологічного законодавства в Україні складається з таких елементів: конституційне регулювання екологічних правовідносин; регулювання правовідносин еколого-правовими нормами різних галузей законодавства; регулювання правовідносин нормами забезпечувальних галузей законодавства; еколого-правове регулювання; міжнародно-правове регулювання. Першочерговим завданням в Україні є приведення національного законодавства у відповідність із чинними нормами міжнародного права і забезпечення того, щоб нові законодавчі акти узгоджувалися з міжнародними вимогами. Серйозною вадою чинного на сьогодні природоохоронного законодавства є відсутність комплексності в регулюванні відносин щодо природного середовища як єдиної системи.

Аналіз зарубіжного досвіду та міжнародних аспектів природокористування показав, що в багатьох країнах світу розроблені і діють національні програми природокористування, що передбачають взаємодію органів державного управління, приватного сектору, науки, фінансових установ. В усіх країнах прийняті кодекси законів про охорону природи і її окремих складових. Позитивним досвідом зарубіжних країн є те, що в них крім спеціально уповноважених органів державного управління, у тому числі й галузевих, створені центральні органи державного управління з широкими повноваженнями, що відповідають за загальне керівництво в національному масштабі політикою в галузі навколишнього природного середовища, за координацію дій інших зацікавлених юридичних і фізичних осіб, установ і відомств, за участь у міжнародних програмах співробітництва. Міжнародне співробітництво в галузі природокористування реалізується через Програму по охороні навколишнього природного середовища, Світовий фонд дикої природи, Міжнародну спілку охорони природи, Міжнародні організації ЮНЕСКО, Всесвітню організацію охорони здоров'я, Продовольчу та Аграрну організації, які розробили довгострокові програми по оцінці взаємодії людини і навколишнього природного середовища.

Україна є активною учасницею міжнародних організацій, пов'язаних з охороною довкілля. Сьогодні активізували свою діяльність природоохоронні організації України – Товариство охорони природи, асоціація «Зелений світ», численні екологічні центри, асоціації й фонди локального та регіонального масштабу. Глобальний характер природокористування обумовлює необхідність сумісних дій держав по рішенню екологічних проблем на основі міжнародного досвіду і характеру міжнародних економічних відносин. Серед методів і засобів цієї діяльності організаційно-правові, адміністративні та фінансово-економічні міри. У високорозвинених країнах діє чіткий механізм реалізації екологічного законодавства, його правового та екологічного аспектів. Для реалізації кожного природоохоронного закону в цих країнах із державного бюджету виділяються асигнування на захист природного середовища.

Тому на нашу думку доцільно створювати механізми економічної зацікавленості в підвищенні ефективності використання природних ресурсів через реалізацію ряду заходів: виділення цільових коштів із державного і місцевого бюджетів для реалізації ресурсозберігаючих проектів; створення механізму самофінансування ресурсозберігаючих заходів в бюджетній та комунальній сфері; формування спеціальних фондів ресурсозбереження в регіонах; стимулювання самофінансування

ресурсозберігаючих проектів суб'єктами господарювання. Для ґрунтовного та ефективного прийняття рішень щодо раціонального природокористування органам державного управління необхідно володіти інформацією про кількісну та якісну характеристику природних ресурсів, що дозволить проводити порівняльний аналіз і вибір найважливіших з погляду логістичних і економічних можливостей рішень щодо стратегічного розвитку раціонального природокористування.

Список використаних джерел:

1. Конституція України від 28 черв. 1996 р. № 254 к/96-ВР // Відомості Верховної Ради України. – 1996. – № 30.

2. Грушева Т. І. Удосконалення податково-правових засад охорони навколишнього природного середовища і раціонального природокористування / Т. І. Грушева // Зб. наук. пр. ДонДУУ. Серія «Державне управління». – Донецьк, 2008. – Вип. 101 «Проблеми державного управління розвитком промислового потенціалу регіону». – С. 227 – 235.

АНДРІУЦА МИХАЙЛО

*аспірант кафедри державної політики та суспільного розвитку
Національної академії державного управління при Президентові України*

ВПЛИВ ІНФОРМАЦІЙНО-АНАЛІТИЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НА ПРОЦЕС ВИРОБЛЕННЯ ДЕРЖАВНОЇ ПОЛІТИКИ: СТАН В УКРАЇНІ

Питання взаємодії політичного та управлінського аспектів у процесі діяльності виконавчої влади вже протягом тривалого часу є предметом змістовних науково-практичних обговорень. Взаємозв'язок між політичною владою і управлінням визначається насамперед основними формами реалізації політичної влади, до яких відносять панування, політичне керівництво й управління. Влада у формі управління реалізується через прийняття стратегічних і тактичних рішень до об'єктів влади, через організацію, регулювання та контроль їх реалізації [1, с. 45].

І дійсно, як зазначає В. Д. Граждан, «політичне керівництво будь-якої держави і адміністративна влада мають багато точок дотику. Адміністративна влада робить істотний вплив на законодавчу і виконавчу політику. Справа в тому, що при підготовці, прийнятті та виконанні будь-якого державного рішення, в тому числі і політичного, адміністративні фахівці (цивільні службовці), тобто особи, які знають організаційні (апаратні) проблеми зсередини, які володіють детальними технічними знаннями можливостей виконання і здійсненності різноманітних пропонуванних державних рішень, мають величезну перевагу перед політиками, які не є фахівцями і в кращому випадку володіють лише поверхневими, частковими, а тому, ймовірно, нестійкими знаннями в цій галузі. Чим складніше і заплутаніше проблема, тим більше переваги фахівців» [2, с. 87].

Російський вчений Г. В. Атаманчук притримується думки, що від управління залежить прорив у всіх сферах суспільства. Зокрема він вважає, що «нескладно знайти певний взаємозв'язок між станом і потенціалом управління, з одного боку, і динамікою розвитку того або

Наукове видання

СТАНОВЛЕННЯ ПУБЛІЧНОГО АДМІНІСТРУВАННЯ В УКРАЇНІ

Матеріали

VI Всеукраїнської міжвузівської конференції студентів та молодих учених
(м. Дніпропетровськ, 24 квітня 2015 р.)

За зміст та мовностилістичне редагування
відповідальність несуть автори

Комп'ютерний оригінал-макет О. Б. Кіресвої

Ум. друк. арк. 7,1

Обл.-вид. арк. 8,77

Тираж 100 пр.

Дніпропетровський регіональний інститут державного управління
Національної академії державного управління при Президентіві України
Україна, 49044, Дніпропетровськ, вул. Гоголя, 29
Свідоцтво про внесення до Державного реєстру ДК № 1743 від 06.04.2004

Видруковано у повній відповідності до оригінал-макета
ПП «Монолит»
49038, м. Дніпропетровськ, вул. Ленінградська, 56 Тел.: 34-08-73
Свідоцтво про внесення до Державного реєстру ДК № 273 від
08.12.2000